

T-289/03. sz. ügy

**British United Provident Association Ltd (BUPA) és társai
kontra
az Európai Közösségek Bizottsága**

„Beavatkozás – Bizalmasság”

Az Elsőfokú Bíróság kibővített harmadik tanácsa elnökének végzése, 2005. március 4. II - 745

A végzés összefoglalása

- 1. Eljárás – Beavatkozás – Az eljárási iratok megküldése a beavatkozók részére – Eltérés – Bizalmas kezelés – Feltételek – Bizalmas kezelés iránti kérelem – Indokolás – Az elnök általi vizsgálat – A titkos vagy bizalmas jelleg vizsgálata – Az érdekek mérlegelése (Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 116. cikk, 2. §; Az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások, 5. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés)*

2. *Eljárás – Beavatkozás – Az eljárási iratok megküldése a beavatkozók részére – Eltérés – Bizalmas kezelés – Információk, amelyeket valamely biztosító olyan nemzeti hatóság számára szolgáltat, amelyet a nemzeti jogalkotó egyes, a magán-egészségbiztosítást szabályozó nemzeti jogszabályok felülvizsgálatával és alkalmazásával kapcsolatos hatáskörökkel ruházott fel, és amelynek jelentéstételi kötelezettsége van a kormány felé – Az érintett tagállam tekintetében bizalmasnak nem tekinthető információk*

(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 116. cikk, 2. §)

3. *Eljárás – Beavatkozás – Az eljárási iratok megküldése a beavatkozók részére – Eltérés – Bizalmas kezelés – Bizalmas kezelés iránti kérelem valamely tagállammal szemben azzal az indokolással, hogy fennáll annak a kockázata, hogy ez az állam egy másik, tőle függő beavatkozónak olyan információkat továbbít, amelyek bizalmosságát ez utóbbi nem vitatta – A tagállam ilyen magatartásának megengedhetetlenségére tekintettel nem bizonyított kockázat*

(EK 10. cikk; az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 116. cikk, 2. §)

4. *Eljárás – Beavatkozás – Az eljárási iratok megküldése a beavatkozók részére – Eltérés – Bizalmas kezelés – Olyan információkra vonatkozó bizalmas kezelés iránti kérelem, amelyeket a médiában, többek között magának a felperesnek az ösztönzésére, már széles körben közzétettek – Elutasítás*

(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 116. cikk, 2. §)

5. *Eljárás – Beavatkozás – Az eljárási iratok megküldése a beavatkozók részére – Eltérés – Bizalmas kezelés – Olyan adatokra vonatkozó bizalmas kezelés iránti kérelem, amelyek nem biztosíthatnak hozzáférést a felperesek üzleti érdekeire nézve hátrányos, konkrét gazdasági információkhoz – Elutasítás*

(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 116. cikk, 2. §)

1. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikke 2. §-ának első mondata lefekteti azt az elvet, hogy a beavatkozó másolatot kap a felek részére kézbesített valamennyi eljárási iratról. Ezért a második mondat csak az ezen elv alóli kivételként engedi meg az ügy egyes iratainak bizalmas kezelését, és így a

beavatkozó részére kézbesítendő iratok közül történő eltávolítását.

Ezen eltérés alkalmazási feltételeinek megítéléséhez minden egyes irat, vagy

iratrészt esetében, amelynek bizalmasan kezelését kérték, mérlegelni kell a felperes arra való jogos törekvését, hogy üzleti érdekei ne szenvedjenek lényeges sérelmet, illetve a beavatkozók ugyan-csak jogos törekvését arra, hogy a szükséges információk birtokába kerüljenek annak érdekében, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt jogait teljes mértékben érvényesíteni és álláspontjukat képviselni tudják.

beavatkozóval szemben, aki az ügy iratanyaga egyes elemeinek visszatartása ellen fellép. Csak ebben az esetben kell az eljárásban részt vevő felek jogos érdekeit a fent nevezett elvek értelmében mérlegelni.

(vö. 22–26. pont)

Fő szabály szerint helyt kell adni az iratok bizalmas kezelése iránti kérelemnek abban az esetben, ha azok üzleti titkot tartalmaznak. Továbbá, az eljárási szabályzat 116. cikke 2. §-ának első mondatában megfogalmazott elvtől csak azt követően lehet eltérni, hogy megvizsgálták, bizalmas jellegű-e, vagy sem a kérdéses irat, amelynek bizalmas kezelése iránt kellően indokolt kérelmet nyújtottak be. Különösen az ilyen vizsgálat lehetővé tétele érdekében az Elsőfokú Bíróság hivatalmazójának szóló szolgálati utasítások 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy a fél arra irányuló kérelmében, hogy rendeljék el az ügy iratanyaga egyes elemeinek vagy iratainak bizalmas kezelését, pontosan fel kell tüntetni a bizalmas elemeket vagy szövegrészeket, valamint indokolni kell ezek bizalmas jellegét.

2. Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban beavatkozó tagállammal szemben nem tekinthetők bizalmasnak az arra vonatkozó információk, hogy az egészségbiztosítás nemzeti piacán a kockázatkiegyenlítési rendszer megvalósítása milyen következményekkel járhatna a felperesre nézve, és amely információkat az e piacon tevékenykedő fél annak érdekében szolgáltatott e tagállam állami hatóságának – amelyet a nemzeti jogalkotó a magán-egészségbiztosítást szabályozó nemzeti jogszabályok felülvizsgálatával és alkalmazásával kapcsolatos bizonyos hatáskörökkel, valamint e témában a kormány melletti tanácsadói funkcióval ruházott fel, és amely köteles összegyűjteni, értékelni és jelentés formájában az illetékes miniszter tudomására hozni a magán-egészségbiztosítási piac működésével kapcsolatos valamennyi lényeges ténybeli elemet –, hogy az említett kiegyenlítési rendszer bevezetésének relevanciája értékelhető legyen.

Ezért tehát a bizalmas kezelés iránti kérelem esetén az elnöknek először azt a kérdést kell megvizsgálnia, hogy azok az elemek, amelyeknek bizalmas kezelését kérték, üzleti titoknak vagy bizalmas információknak minősíthetők-e azzal a

(vö. 28–29. pont)

3. Az a tény, hogy valamely tagállam és egy különböző szempontokból tőle függő szerv adott kérdésben egybehangzó általános álláspontot képvisel, még nem engedi meg azt a következtetést, hogy az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban az ő beavatkozásaik szükségképpen teljes összhangban lennének, sem azt, hogy ennek érdekében ők a folyamatban lévő ügyre vonatkozó valamennyi információt – még a bizalmas természetűeket is – valószínűleg megosztják egymással, sem pedig azt, hogy a tagállammal közölt információkat – és amelyekkel kapcsolatban az említett szerv nem vitatta, hogy azok vele szemben bizalmas jellegűek – a tagállam mégis hozzáférhetővé tenné e szerv számára.
4. Következésképpen el kell utasítani a valamely beavatkozó tekintetében olyan információk bizalmas kezelése iránt benyújtott kérelmet, amely információkat a médiumokban már széles körben közzétettek, mivel ezek bizalmas jellegüket elvesztették, így már nem érdemelnek különleges védelmet az Elsőfokú Bíróság részéről.

(vö. 34–35. pont)

Az ilyen közlés kockázata tehát nem fogadható el annak érdekében, hogy ezen információkat a tagállam tekintetében bizalmas jelleggel ruházza fel, annál is kevésbé, mivel az a feltevés, miszerint a beavatkozók esetleg megosztanak egymással bizonyos olyan információkat, amelyeket – miután az ellenérdekű fél kifogást emelt – az Elsőfokú Bíróság a jelen eljárásban, kizárólag jogos érdekeik védelme érdekében személy szerint velük közölt, mindenképpen megengedhetetlen lenne, és a gondos igazságszolgáltatás követelményeinek, valamint ha abban bármely tagállam érintett lenne, akkor az EK 10. cikkben foglalt jóhiszemű együttműködés kötelezettségének súlyos veszélyeztetését jelentené.

(vö. 31–32. pont)

5. Mivel nem bizonyították meggyőzően, hogy összesített és ráadásul meglehetősen régi adatok alapján hogyan lehetne elképzelhető, hogy azokból harmadik személy konkrét, a felperesek üzleti érdekeit sértő információkat vezethetne le a forgalmukkal, a könyvelésükkel, és végül jelenlegi jövedelmezőségükkel kapcsolatban, nem lehet helyt adni azon kérelemnek, hogy ilyen adatokat az egyik beavatkozónak kézbesítendő iratokból eltávolítsanak.

(vö. 38. pont)